

DE VIERDAAGSCHE ZIEKTE NA HERENTING.

Door het ingezonden stuk van collega KOETSER in het vorige nummer zijn enkele der door mij gestelde vragen, en ook door de mededeeling van collega H. PRINSEN GEERLIGS, nu reeds beantwoord. Ook van andere zijden is mij bericht over gevallen gezonden, o. a. door collega E. J. F. BON uit Aalsmeer, die koepokstof uit Rotterdam gebruikt heeft. De koepokstof door de Amsterdamsche koepokinrichting afgeleverd is dus *niet* alleen de oorzaak geweest: het ziektebeeld wordt daardoor, dunkt mij, nog meer belangwekkend, daar het nu niet aan toevallige omstandigheden kan worden toegeschreven.

Collega KOETSER meent, naar aanleiding der laatste vraag, door mij gesteld, een woord van protest te moeten laten hooren en voert als argument aan, dat het mij wel niet onbekend zou zijn, dat de politieke bladen tegenwoordig allerlei stukken uit het *Tijdschrift* overnemen. Het is mij niet recht duidelijk, dat dit feit, waaraan toch wel vermoedelijk niemand bij het opstellen eener bijdrage zal denken, ons ervan zou moeten weerhouden in een geneeskundig tijdschrift onze gevolgtrekkingen en overwegingen neer te schrijven. Zoo'n vrijwillige en mijns inziens onbillijke censuur lijkt mij wel wat te ver doorgevoerd. Ook is mij niet duidelijk een ander bezwaar, door KOETSER geopperd. Hij schrijft: „Tot een populaire naam toe wordt kant en klaar aan het publiek voorgezet”. Heb ik voor het *publiek* of voor de collegae, die het *Tijdschrift* lezen, geschreven? Bovendien moet ik hem er op wijzen, dat ik zelf, tot mijn spijt, niet de uitvinder ben geweest van den naam, waarmee het nieuwe ziektebeeld is gedoopt geworden. Ik heb dit, dunkt mij, duidelijk genoeg laten uitkomen aan het slot van mijn bijdrage.

Amsterdam, 15 Mei 1916.

P. W. C. M. BUSCH.

DIPHThERIEGEVAAR IN VACANTIEKOLONIES.

In 1915 deed zich diphtherie voor onder kinderen en volwassenen in de vacantiëkolonie te Egmond. Het hoofdbestuur, waarin ook enkele geneeskundigen zitting hebben, nam toen het besluit alleen die kinderen op te nemen, welke bij bacteriologisch onderzoek van het keelslijm vrij bleken van diphtheriebacillen. Voor zoover mij bekend is, vond dit besluit geen navolging op scholen en kinderziekenhuizen. Het onderzoek kost veel tijd aan het Centraal Laboratorium en is duur voor het rijk. Gaarne maak ik gebruik van het Centraal Laboratorium bij keelontstekingen van twijfelachtigen aard; voor de omgeving van diphtherielijders, maar als *algemeene, verplichte* maatregel is het m. i. overbodig.

Het hoofdbestuur vreest alleen dragers van diphtherie-bacillen, naar roodvonk, kinkhoest enz., die eventueel de laatste maanden zijn voorgekomen, wordt niet gevraagd. Toch is deze *eenvoudige* vraag van meer belang dan één onderzoek van een gezonde keel. Praktisch was het, als het hoofdbestuur ons vrij liet in de keuze van onderzoekingsmethoden en ons hiermee een weinig gezond verstand toekende.

Frederiksoord, 16 Mei 1916.

W. A. WEISFELT.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Bruinbrood-regeling.

De minister van landbouw, nijverheid en handel heeft tot de burgemeesters een circulaire gericht, gedateerd op 13 Mei 1916, waarin 10. verboden wordt het verbakken van roggebloem tot brood, omdat dit verbakken in vele gemeenten leidt tot ontduiking